

LXI

Betænkning

over

Forslag til Lov om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 5. April 1911).

Forslaget tager sit Udgangspunkt i de bestaaende Afgifter til Fattigvæsenet, der i og udenfor København hvile paa Forlystelser af forskellig Art, og gaar nærmest ud paa at udvikle disse Afgifter, der kun i København opkræves paa et lovbestemt Grundlag, til en dels Staten, dels Kommunen tilfaldende fast Skat.

Et *Flertal* (S. Frederiksen, J. H. Jensen, Jerichow, Moltesen, Philipsen, Stensballe, Svendsen og Tange) kan i det hele give denne Tanke sin Tilslutning.

De betydelige Beløb, der udgives til Forlystelser af forskellig Art, ere Udtryk for en Skatteevne hos Forbrugerne, til hvilken Staten med god Føje kan stille Krav. Dette er jo ogsaa anerkendt ved de bestaaende kommunale Afgifter, der med hundredaarig Tradition bæres uden Indsigelse af den københavnske Befolkning. Ved nærværende Forslag er der derfor ikke Tale om nogen principiel ny Beskatning af Forlystelser, men om en Forhøjelse og Regulering af den bestaaende Beskatning, i Forbindelse med dennes delvise Overgang fra Kommune til Stat.

De Indvendinger, der gøres gældende mod Forslaget, referere sig da heller ikke saa meget til selve Tanken om en Skat

paa de til Fornøjelser anvendte Beløb som til Vanskeligheden ved at faa Skatten ind gennem de, som det paastaas, gennemgaaende økonomisk slet situerede Forretninger, der arrangere de paagældende Forlystelser.

De Betæneligheder, der grundes paa dette Hensyn, kan Flertallet ikke dele. Af Oplysninger, der have været forelagte Udvalget, fremgaar det, at 6 Teatre i København i gennemsnitlig 8 Sæsoner for hvert Teater har haft en samlet Indtægt af over 13 Millioner Kr., medens de paagældende Teatres samlede Overskud i samme Tidsrum kun har udgjort ca. 222,000 Kr. Dette viser ganske vist, at den paagældende Teaterdrift har været en daarlig Forretning; men det fremgaar af de forelagte Oplysninger, at Indtægterne have været meget stabile, at de gennemgaaende have været større i Slutningen af det sidste Decennium end i dets Begyndelse, at de delvis ere størst i de økonomisk vanskelige Aar 1908—09 og 1909—10, i hvilke et nyoprettet Teater har kunnet begynde med en Indtægt af over 400,000 Kr., uden at der for de andre Teatre indtræder nogen væsentlig Indtægtsnedgang. Disse Forretningers Vanskeligheder ligge saaledes ikke i et svigtende Publikum, men hidrøre fra